

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ
(druga izba)
z dnia 13 listopada 2008 r.

Sprawa F-90/07

Amadou Traore
przeciwko
Komisji Wspólnot Europejskich

Służba publiczna — Urzędnicy — Ogłoszenie o naborze — Odrzucenie
kandydatury skarżącego — Przeniesienie z urzędu — Interes służby

Pełny tekst w języku postępowania (francuskim) . . . . . II-A-1 - 2033

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 236 WE i 152 EWEA, w której A. Traore żąda stwierdzenia nieważności: po pierwsze, decyzji dyrektora służby zewnętrznej dykcji generalnej ds. stosunków zewnętrznych Komisji z dnia 19 stycznia 2007 r. o odrzuceniu jego kandydatury na stanowisko chargé d'affaires ad interim w delegaturze Komisji w Togo, po drugie, decyzji dyrektora dykcji zasobów ludzkich Biura Współpracy EuropeAid z dnia 12 grudnia 2006 r. o odrzuceniu jego kandydatury na stanowisko kierownika ds. operacji w delegaturze Komisji w Tanzanii, a po trzecie, decyzji o powołaniu pana M. i pana S. na te stanowiska, jak również żąda zasądzenia od Komisji odszkodowania, oszacowanego na 3500 EUR, za rzekomo doznaną krzywdę i rzekomo poniesioną szkodę.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność decyzji dyrektora zasobów ludzkich Biura Współpracy EuropeAid Komisji z dnia 12 grudnia 2006 r. o odrzuceniu kandydatury skarżącego na stanowisko kierownika ds. operacji w delegaturze Komisji w Tanzanii oraz decyzji o powołaniu pana S. na to stanowisko. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona. Skarżący pokrywa połowę swoich kosztów postępowania. Komisja pokrywa własne koszty postępowania oraz połowę kosztów poniesionych przez skarżącego.

Streszczenie

1. Urzędnicy — Wakat — Rezygnacja organu powołującego z postępowania w sprawie obsadzenia wakującego stanowiska na rzecz przeniesienia z urzędu urzędnika wraz z etatem

(regulamin pracowniczy, art. 4, 29)

2. Urzędnicy — Organizacja służb — Określenie poziomu stanowiska do obsadzenia
(regulamin pracowniczy, art. 7 ust. 1; załącznik I, sekcja A)

3. Urzędnicy — Skarga — Skarga o odszkodowanie — Stwierdzenie nieważności niezgodnego z prawem zaskarżonego aktu — Stosowne zadośćuczynienie za krzywdę
(regulamin pracowniczy, art. 91)

1. Chociaż organ powołujący korzysta z szerokiego zakresu uznania w tym względzie, może on zrezygnować z przeprowadzenia postępowania w sprawie obsadzenia wakującego stanowiska i zastosować środek, niepodlegający przepisom art. 4 i 29 regulaminu pracowniczego, w postaci przeniesienia urzędnika z urzędu wraz z jego etatem, jedynie z przyczyn obiektywnie związanych z interesem służby, które ma obowiązek wyjaśnić.

(zob. pkt 49, 50)

Odesłanie:

Trybunał: sprawy połączone 316/82 i 40/83 Kohler przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, 9 lutego 1984 r., Rec. s. 641, pkt 22

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-32/92 Rasmussen przeciwko Komisji, 6 lipca 1993 r., Rec. s. II-765, pkt 37; sprawy połączone T-331/00 i T-115/01 Bories i in. przeciwko Komisji, 27 listopada 2003 r., RecFP s. I-A-309, II-1479, pkt 150–153

2. Poza stanowiskiem kierownika wydziału, dla którego regulamin pracowniczy w sekcji A załącznika I określa szczególne zasady odnośnie do ustalenia poziomu stanowiska do obsadzenia, z ogólnych zasad prawa regulujących organizację wspólnotowej służby publicznej wynika, że o poziomie stanowiska do obsadzenia należy zdecydować z uwzględnieniem wagi zadań przypisanych rozpatrywanej funkcji i w świetle wyłącznie interesu służby. Artykuł 7 ust. 1 regulaminu pracowniczego wyraźnie wymienia ten ostatni wymóg.

(zob. pkt 83)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-10/94 Kratz przeciwko Komisji, 17 maja 1995 r., Rec. s. II-1455, pkt 56–60; sprawa T-36/94 Capitanio przeciwko Komisji, 16 października 1996 r., RecFP s. I-A-449, II-1279, pkt 57; sprawa T-37/94 Benecos przeciwko Komisji, 16 października 1996 r., RecFP s. I-A-461, II-1301, pkt 56; sprawa T-3/97 Campogrande przeciwko Komisji, 19 lutego 1998 r., RecFP s. I-A-89, II-215, pkt 30

Sąd do spraw Służby Publicznej: sprawa F-122/05 Economidis przeciwko Komisji, 14 grudnia 2006 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-179, II-A-1-725

3. Z wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnych stwierdzenie nieważności decyzji zaskarżonej przez urzędnika stanowi samo z siebie odpowiednie, i w zasadzie wystarczające, zadośćuczynienie za krzywdę, jakiej urzędnik mógł doznać.

(zob. pkt 114)

Odesłanie:

Sąd Pierwszej Instancji: sprawa T-165/89 Plug przeciwko Komisji, 27 lutego 1992 r., Rec. s. II-367, pkt 118; sprawa T-140/97 Hautem przeciwko EBI, 28 września 1999 r., RecFP s. I-A-171, II-897, pkt 82; sprawa T-89/01 Willeme przeciwko Komisji, 11 września 2002 r., RecFP s. I-A-153, II-803, pkt 97